

[Kirkeministeren.]

mig var disponeret over 140 000 Kr. af disse Reservefondsmidler og forskellige andre Midler, saa er det jo altsammen noget — det var den ærede Ordfører ogsaa inde paa —, der er sket i Henhold til Arrangementer og Løfter fra før min Tid.

Jeg skal derefter vende mig til den ærede Ordfører for Forespørgerne (Rytter), der omtrent i Slutningen af sin Tale stillede mig det Spørgsmaal, om jeg kunde tænke mig at gaa med til en Voldgift paa et nærmere betegnet Omraade. Jeg maa til dette Spørgsmaal svare, at jeg finder ikke, der er nogen Grund til at tage denne Voldgift, og jeg ser mig ikke i Stand til at gaa ind for det Arrangement med en saadan Voldgift, som blev nævnt.

Naar den ærede Ordfører hævdede, at de kirkelige Midler ikke er intakte, er der vel ikke megen Grund for mig til igen at komme ind paa en længere Udredning af dette Forhold. Jeg hævder med Rette, at Hovedsummerne, de forskellige Hovedstole, i Virkeligheden er det. Der er brugt 3½ Mill. Kr. i sin Tid til at dække et Kirkeskatteunderskud med. De 3½ Mill. Kr. kræves op efterhaanden, de er under Afvikling; Beløbet er allerede bragt ned med, jeg tror ca. ½ Mill. Kr., og jeg skal bidrage mit til, at det bringes effektivt ned. Ligningen har de sidste Aar været lagt saaledes, at jeg har den bedste Tro til, at der vil kunne foretages ret væsentlige Afdrag paa disse 3½ Mill. Kr. Der er endvidere brugt 500 000 Kr. af Kirketiendemidlernes Reservefond. De betales tilbage ifølge en bestemt Ordning, hvad ogsaa den ærede Ordfører ved. Der er ingen Grund til at tvivle om, at de Skatteydere, som betaler disse Penge, ikke skulde være i Stand til i den Tid, der kommer, at præstere Betalingerne, saa at man kan faa afviklet baade de 3½ Mill. Kr. og de 500 000 Kr. Der er brugt et lignende Beløb af den almindelige Reservefond, om hvilken jeg før har nævnt, at der i Virkeligheden — det har de Aar vist, der er gaaet — ikke har været Brug for den til Dækning af Tab eller Risiko. Der er derfor ikke noget alarmerende i, at man har brugt denne halve Million af en Reservefond, som aldrig har været paakrævet over for Tab af Betydning af nogen Art. Der er fremdeles brugt et Par Hundrede Tusinde Kroner til at bygge en Kirke for her i København, Penge, der er hentet af en særlig københavnsk Fond, som ikke var bestemt til nogen Sinde at skulle samles op og blive til en mægtig Kapital, men Penge, der egentlig er beregnet til at skulle bruges

efterhaanden. Før blev de brugt efterhaanden til forskellige mindre Bevillinger, nu er de blevet brugt samlet, efter at det har vist sig gennem en Del Aar, at der ikke har været Brug for dem paa den paatænkte Maade. I Virkeligheden kan jeg derfor ikke se, at man med Rette kan hævde, at disse Midler ikke er intakte i Ordets almindelige Betydning.

Jeg ønsker endvidere at sige til den ærede Ordfører, at uanset om han ønsker at tale om, hvorledes Underskuddet paa de 3½ Mill. Kr. er opstaaet, eller ej, ønsker jeg at tale derom. Det er et Spørgsmaal, der har været Genstand for Drøftelse ogsaa fra hans Partis Side, og som har været rejst her i Rigsdagen bl. a. af det tidligere Medlem af dette høje Ting, Pastor Nedergaard. Det er i mine Øjne det naturlige, at man først og fremmest faar at vide: Hvor er det Underskud kommet fra? Hvem har været med til at skabe dette Underskud, der maatte dækkes, fordi det var urimeligt, at Statskassen vedblivende skulde staa i Forskud paa den Maade? Men hver Gang den ærede Ordfører har talt om dette Spørgsmaal, har han omhyggeligt undgaaet at anvisé Veje, der, i mine Øjne i hvert Fald, kunde siges at være rimelige, naar det gjaldt Dækningen af Underskuddet. Jeg kan ikke se, der er andre Veje at gaa for en rimelig Dækning af det, end at de kirkelige Skatteydere selv betaler.

Den ærede Ordfører hævdede saa, at de 2,1 Mill. Kr. skyldtes Pastor Dahls Tid, og at de 1,1 Mill. Kr., Resten af de 3,2 Mill. Kr., skyldtes den Tid, da Biskop Bruun-Rasmussen var Kirkeminister, idet — siger han — Forskellen var, at Pastor Dahl satte Ligningen ned, medens Biskop Bruun-Rasmussen satte den op. Jeg har nævnt tidligere — men det ærede Medlem synes ikke at have lagt Mærke til det —, at selv om Bruun-Rasmussen satte Ligningen op, kunde han af de foreliggende Regnskaber og Budgetter se, at han ikke satte den tilstrækkeligt op i Forhold til, hvad Regnskaberne og Budgetterne viste, at der sandsynligvis blev Brug for. Han kunde se, at Underskuddet, som han disponerede, maatte blive større i Stedet for mindre. Jeg kan ikke se andet, end at der er adskilligt at bebrejde ham her, fordi han altsaa kunde se, at han bidrog sit til, at Underskuddet stadig vilde være stigende.

Saa kom den ærede Ordfører med den meget aparte Idé, at Embedsmændene i Kirkeministeriet ikke skulde mene, at de kirkelige Skatteydere burde have betalt dette Underskud. Han læste, som nu han